

Съ течение на времето Палестина била постигната отъ сж-
щата сждба, каквато сполетѣли и много други азиатски страни,
попаднали въ владение на турскитѣ султани. Нѣвгашната Пале-
стина днесъ е оголена, бедна и тжжна. Нѣма старовремскитѣ ки-
чести дървета и гори. Тя почти е лишена отъ влага. Отъ день
на день започвала да заприличава на съседната ней Сирийска
пустиня и, може би, ще се слѣе съ нея, ако новиятъ ѝ режимъ
не поправи старото зло.

IV.

Да дойдемъ на красивия италиански островъ **Сицилия** —
голѣмъ и прочутъ срѣдноморски островъ.

Старитѣ жители на Елада считали Сицилия за второ свое
отечество; обичали да идватъ и прекарватъ тукъ, защото остро-
вътъ билъ кърмилница на Гърция. По-сетне, когато на Апенин-
скиятъ полуостровъ се въздигналъ Римъ, островъ Сицилия при-
добилъ ново хубаво име: **житница на Римъ**.

И наистина, островъ Сицилия е изхранвалъ дълги столѣтия
и Римъ и Гърция, и Малта и още много други Срѣдноморски
острови и държави.

Всичко това е било нѣкога. Днесъ островътъ не произвежда
нито половината отъ предишната храна. Той е изгубилъ вече
първото си хубаво име.

Сега тамъ не ваятъ едновременноснитѣ чести и изобилни
дъждове, които оросявали долини и полета и давали животъ на
буйна растителность. Старитѣ буйни потоци, които напоявали вж-
трешностьта, сега сж пресъхнали; тѣхнитѣ корита сж запустѣли
и запълнени съ пѣськъ и камънаци.

Почти въ цѣла Срѣдна Сицилия днесъ владѣятъ сухи и го-
рещи лѣта. Тѣ пресушаватъ изворитѣ, изгарятъ тревата и пре-
върщатъ огромни пространства въ неплодни пожълтѣли степи.
Отъ година на година засухитѣ на острова ставатъ все по-опусто-
шителни и по-продължителни.

Това принуди заинтерисованитѣ сицилийски земевладѣлци и
италиански учени да изучатъ и откриятъ причината на растещето
бедствие. И всички дойдоха до едно общо заключение, че **глав-
ната причина на злото е изсичането на по-голѣмата частъ
отъ горитѣ на острова**.

Когато островъ Сицилия заслужено носѣлъ името житницата
на Римъ, склоноветѣ на планинитѣ му и много долини изъ вж-
трешностьта били покрити съ гжсти вѣковни гори. Обаче остро-
вътъ минавалъ отъ ржце въ ржце, владѣли го много и разни на-
роди, които се считали като временни гости и не щадѣли горитѣ.